

РЕШЕНИЕ

№ 22303

гр. София, 27.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 27.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **2340** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 220, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „КОМЕРС ШИПИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя К. К., чрез адв. Л. С., срещу мълчалив отказ по искане за възстановяване с вх. № 32-1105269/ 06.12.2024г., в частта, с която се искат лихви върху недължимо платени публични държавни вземания.

В жалбата се сочи, че с молба вх. № 32-1105269/06.12.2024г. дружеството е поискало да му възстановена недължимо платената сума по отменено Решение № РЗМ-5800-447/32-228282/16.08.2017г., заедно с дължимите лихви върху тази сума, считано от 23.08.2017г. По искането директорът на ТД Митница С. се произнесъл с Решение № РЗМ-32-5800-119/32-33444/31.01.2025г., но само в частта, касаеща възстановяване на недължимо платената сума за мито, антидъмпингово мито, ДДС и лихва за забава, като липсва произнасяне относно поисканите лихви върху тази сума. Поради това счита, че е налице незаконосъобразен мълчалив отказ. Излагат се доводи, че директорът на ТД Митница С. е бил правно задължен да се произнесе с изричен диспозитив. Позовава на чл.129,ал.6 ДОПК и на решение на СЕС по дело № С-365/15. Иска се отмяна на мълчаливия отказ, като преписката да се върне на директора на ТД Митница С. за произнасяне по направеното искане за възстановяване на лихви. Претендират се сторените по делото разноски. В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – директорът на ТД Митница С., чрез юрк. А., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

С Решение № РЗМ-5800-447/32-228282/16.08.2017 г. на началника на митница Столична /понастоящем ТД Митница С./ е извършено ново тарифно класиране на стоки по ЕАД № 17BG005800H0061008/20170609, в резултат на което на "Комерс шипинг" ЕООД са определени публични държавни вземания в размер на 30 901.80 лв., от които мито в размер на 1 356.94 лв., антидъмпингово мито в размер на 21 350.40 лв. и ДДС в размер на 8 194.46 лв., както и лихва за забава на основание чл.114, § 2 от Регламент № 952/2013 г., считано от 09.06.2017 г. до датата на уведомяване/връчване на издаденото решение, както и на основание чл.114, § 1 от Регламент № 952/2013 г., считано от датата на определения срок до датата на окончателното плащане на задължението, съгласно чл.59, ал.2 ЗДДС.

На 24.08.2017г. дружеството е заплатило определения за доплащане суми.

С Решение № 7008/16.11.2003г на Административен съд София – град, Първо отделение, 42 състав, по адм. дело № 10308/2017 г., оставено в сила с Решение № 10705 от 09.10.2024 г. по адм. дело № 3542/2024 г. на ВАС, Решение № РЗМ-5800-447/32-228282/16.08.2017 г. е отменено.

Във връзка с влязлото в сила съдебно решение "Комерс шипинг" ЕООД е депозирало в ТД Митница С. молба вх. № 32-1105269/06.12.2024г., с която е поискало да му възстановена недължимо платената по Решение № РЗМ-5800-447/32-228282/16.08.2017г. сума в общ размер от 31163,59 лв., представляваща публични държавни вземания за мито, антидъмпингово мито, ДДС и лихва за забава, заедно с дължимите законоустановени лихви върху тази сума, считано от 23.08.2017г. – датата на внасянето на недължимата сума по сметката на Митница Столична /Митница С./.

По така отправеното искане директорът на ТД Митница С. издал Решение № РЗМ-5800-119/32-33444/31.01.2025г., с което приел, че същото е основателно по отношение претендираната за възстановяване сума общо в размер на 31 163,59 лв., тъй като е била заплатена ефективно по отмененото Решение № РЗМ-5800-447/32-228282 от 16.08.2017 г., и се произнесъл с диспозитив, че възстановява на „Комерс Шипинг“ ЕООД недължимо заплатената сума на вносно мито в размер на 1 356,94 лв. и антидъмпингово мито в размер на 21 350.40 лв., както и недължимо заплатената лихва за забава, съгласно разпоредбите на чл. 114. параграф 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. в размер 261.79 лв., а относно недължимо събраната сума за ДДС в размер на 8 194,46 лв. - че подлежи на възстановяване и/или прихващане на от органите на компетентната ТД на НАП.

Относно искането, касаещо плащане на лихви върху подлежащата на възстановяване сума, в решението липсват както изричен диспозитив, така и изложени мотиви.

При тази фактическа обстановка съдът приема следното:

Жалбата е допустима - подадена е в срок, от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване акт. За да прецени срочността на подадената жалба, съдът съобразява следното:

Съгласно чл.220 от ЗМ всяко лице може да обжалва засягащи го решения на митническите органи по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

По отношение срока за оспорване приложим е чл.149, ал.2 АПК, според който мълчаливият отказ или мълчаливото съгласие може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе.

Доколкото митническият орган е бил сезиран с искане за възстановяване на мито и антидъмпингово мито, както и за ДДС и лихви върху тези суми, приложим е РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза /Регламент № 952/2013, МКС/. Съгласно чл.22 от

Регламента № 952/2013, установяващ административнопроизводствените правила относно издаването на решения на митническите органи, взети въз основа на заявление, в срок от 30 дни от получаване на заявлението, митническите органи проверяват дали са изпълнени условията за приемането на това заявление, т.е. извършват проверка за неговата редовност и допустимост. Когато митническите органи установят, че заявлението съдържа цялата необходима информация, която им дава възможност да вземат решение, те уведомяват заявителя за приемането му в рамките на този срок. Съгласно чл.22, параграф 3 компетентните митнически органи вземат решението, посочено в параграф 1, и уведомяват заявителя своевременно, но не по-късно от 120 дни от датата на приемане на заявлението, освен когато е предвидено друго. Когато митническите органи не са в състояние да спазят срока за вземане на решение, те уведомяват заявителя за това преди изтичането на този срок, като посочват причините и отбелязват необходимия им допълнителен срок за вземане на решение. Освен когато е предвидено друго, този допълнителен срок не надвишава 30 дни.

Видно от посочената разпоредба, максималният срок за приемане на заявлението и за произнасяне от митническия орган е 150 дни, като същият може да се удължи с до още 30 дни в хипотезата на чл.22, параграф 3, но само ако лицето е изрично уведомено за това. В случая митническият орган не е уведомил жалбоподателя нито за приемане на заявлението, нито за необходимостта от удължаване на срока за вземане на решение, следователно, същият е следвало да се произнесе до 150 дни от подаване на заявлението и спрямо това да се прецени спазването на срока по чл. 149, ал.2 АПК. В случая, тъй като заявлението е подадено на 06.12.2024г., към датата на подаване на жалбата до съда / 24.02.2025г./ срокът за произнасяне от страна на митническия орган все още не е бил изтекъл, но към датата на устните състезания посоченият период несъмнено е бил изтекъл. При преценката относно сročността на оспорването съдът отчита, че в срока по чл.22, параграф 3 от Регламент № 952/2013 митническият орган се е произнесъл, но само частично по отправеното искане, издавайки Решение № РЗМ-32-5800-119/32-33444/31.01.2025г., в което обаче безмотивно липсва произнасяне относно дължимостта на лихвите върху недължимо платените суми. При това положение следва да се приеме, че е формиран мълчалив отказ и макар жалбата да е подадена преди крайния срок за произнасяне на митническия орган, то с оглед обстоятелството, че и впоследствие няма издаден изричен акт, тя следва да се приеме за допустима и да се разгледа по същество.

В случая искането, по което формиран мълчаливият отказ, е било отправено до компетентния митнически орган – съгласно разпоредбата на чл.19, ал.4, т.2 от Закона за митниците именно директорът на ТД Митница С. е бил компетентен да се произнесе по него. Мълчаливият отказ обаче е незаконосъобразен, тъй като не отговаря на изискванията на форма и е в нарушение на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл.22, параграф 6 от МКС, преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, митническите органи му съобщават мотивите, на които ще се основава решението, и му предоставят възможност да изрази своето становище в определен срок от датата, на която го е получил или се счита, че го е получил. След изтичане на този срок заявителят се уведомява в подходяща форма за решението. Съгласно параграф 7 от същата разпоредба, всяко решение, което е неблагоприятно за заявителя, трябва да бъде мотивирано и в него трябва да се посочва правото за обжалване.

Видно от посочената разпоредба, регламентът поставя императивно изискване към митническия орган да се произнесе с мотивирано решение. В случая оспореният мълчаливият отказ очевидно не изпълнява това изискване, като не е издадено решение, респективно актът е напълно лишен от фактически и правни основания. При липсата на мотиви се препятства и съдебният контрол за

материална законосъобразност на акта, доколкото съдът не може да установи въз основа на какви фактически и правни основания е формиран отказът и дали той съответства на материалния закон.

На следващо място, като не е спазено процесуалното изискване за предварително уведомяване на лицето относно издаването на неблагоприятен за него акт, същото е лишено от възможността да изрази становище, а това накърнява неговото право на участие в административното производство. Преценено съвкупно с липсата на мотиви в оспорения акт, това представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е самостоятелно основания процесният мълчалив отказ да бъде отменен.

Предвид изложеното, оспореният мълчалив отказ се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен, като преписката да се върне на компетентния орган за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото следва да бъде уважено.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. второ и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III-то отделение, 51 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на „КОМЕРС ШИПИНГ“ ЕООД мълчалив отказ директора на ТД Митница С. по искане вх. № 32-1105269/ 06.12.2024г., в частта му, касаеща заплащане на лихви върху недължимо платени публични държавни вземания.

ИЗПРАЩА преписката на директора на ТД Митница С. за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „КОМЕРС ШИПИНГ“ ЕООД сума в размер на 3350 лева за разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: